

Sanctus

Nr. 8 — Marts 2008

liberal katolsk kirke i Danmark

Sankt Maria Kirken, Aalborg

(Der kan ikke skrives til denne adresse)
Nørresundby gl. byrådssal, 2. sal.
Torvet 5 (indgang ved posthuset)
9400 Nørresundby

Ansvarshavende præst:

Jan Kvistborg
Myrdalstræde 102 B.1.
9220 Aalborg Ø
Tlf.: 2242 5087
E-mail: jan@lkk-dk.dk

Helligåndskirken, København

(Der kan ikke skrives til denne adresse)
c/o Daniel-Kirken
Peblinge Dossering 6
2200 København N

Præst:

Kenneth Christensen
Egegårdsparken 5, Himmelev
4000 Roskilde
Tlf.: 4634 1721
E-mail: kenneth@lkk-dk.dk

Præst:

Uffe Børjesen
Christinelundsvej 36A
4720 Præstø
Tlf.: 2446 0874
E-mail: uffe@lkk-dk.dk

Præst:

Jørgen Skov
HF Strandlyst
Strandgangen 51
2300 København S
Tlf.: 4118 0097
E-mail: j-skov@lkk-dk.dk

Sankt Gabriels Kirke, Århus

(Der kan ikke skrives til denne adresse)
Lysets Hus
Posthussmøgen 11 C
8000 Århus C

Biskop emeritus:

Kai Jørgensen
Grønningen 10, Taastrup
8410 Rønde
Tlf.: 8636 7720
E-mail: kai@lkk-dk.dk

Præst:

Mogens Blichfeldt
Randersvej 90, Bendstrup
8544 Mørke
Tlf. / fax: 8699 7707
E-mail: mogbli@lkk-dk.dk

Center Oslo og Støvring

Ansvarshavende præst:

Asbjørn From Jørgensen
Vestre Allé 6
9530 Støvring
Tlf.: 9837 3401
E-mail: from@lkk-dk.dk

Sanctus:

Sanctus udgives af foreningen
liberal katolsk kirke i Danmark.

Bladet udkommer tre gange årligt: marts,
juli og november.

Indlæg sendes til Jan Kvistborg.

Artiklerne udtrykker forfatterens
meninger, ikke altid redaktionens.

Kirkens webadresse:

www.lkk-dk.dk

Her kan de øvrige numre af Sanctus ses.

Ansvarshavende redaktør:

Jan Kvistborg.

Det er dér vi skal hen.

Af Jan Kvistborg

Alice: "Kære, kan du sige mig hvilken vej jeg bør tage herfra?"

Katten: "Det kommer ganske meget an på hvor du vil hen."

Lewis Carroll: *Alice i Eventyrland*

Denne leder er oprindeligt tænkt som en skrivelse til medlemmer og interesserede af Sankt Maria Kirken i Aalborg. I skrivelsen peger jeg i den retning, som jeg mener Maria Kirken skal gå i processen med at sætte ord på og fremhæve grundlæggende principper og værdier for dens måde at arbejde og fungere på. Da dette kan række ind i nye måder at tænke gruppearbejde og kirke på, er det min overbevisning, at andre lokale menigheder, end blot Maria Kirken i Aalborg, også kan finde inspiration i skrivelsen.

Hvem er kirken?

Dette kan bedst beskrives baglæns ved at nævne, hvem kirken ikke er.

- Biskopperne og præsterne er ikke kirken, de er administratorer, men først og fremmest har de den funktion at være tjenere for Kristus.
- Første stråle princippet, som kommer til udtryk via de styrende love og regulativer, er heller ikke

kirken, de har den funktion at danne rammen for kirkes udfoldelse.

- Den fysiske kirkebygningen og det rituelle rum betegner heller ikke kirken, de har den funktion at skabe rammerne for den ceremonielle aktivitet.
- De rituelle ting vi bruger i vores kirkearbejde, altret, due, kalk, patene osv. er heller ikke kirken, de fungerer som redskaber i et rituel virke.

Når disse kun er funktioner, hvem er da kirken? Kirken er de mennesker, som mødes i det rituelle rum for at skabe et fællesskab, hvori de møder sig selv, deres medmennesker og Gud. Det vil sige, at menigheden, defineret som de mennesker, medlemmer eller ej, der bruger kirken i større eller mindre grad, udgør selve kirken. Når menigheden udgør kirken og alt andet blot er funktioner, som skal hjælpe og understøtte menigheden, så blive denne det levende menneskelige centrum, som udgør kirkens liv.

Hvordan vil vi være kirke?

Når vi har konstateret, at kirken er os, så er et naturligt spørgsmål: *Hvordan vil vi så være og blive den kirke, som vi ønsker os?*

Det er nærliggende, at vi skal skabe et sted, som tiltaler os og vælge en kultur og fællesskabsform, som vi

synes passer os. Dette ligger op til, at vi alle inviteres til at arbejder med spørgsmålet: *Hvilke ting finder vi værdifulde i vores kirkearbejde og hvorledes fremhæver vi dette.*

Menigheden kan påvirke kirken, for vi er selv kirken. At opbygge en fælles ejerskabsfølelse indebærer, at der er et frit forum, hvor en fælles tilrettelæggelse af kirkens liv og målsætninger diskuteres. Dette giver en reel oplevelse af et medansvar for kirkens liv og vækst.

Vi kan da sige: *min kirken fungerer sådan, fordi menigheden har præget og tilrettelagt den sådan.*

Konsekvensen vil da blive: *Jeg kommer i denne kirke, fordi den er vigtig for mig og af den simple årsag, at jeg trives der.*

Denne fællesskabsform bygger på, at menigheden er og bærer kirken, og at kirken ikke bygges op omkring en præst. Der er ingen enkeltperson, som ejer kirken og nogen som, *laver kirketjenester for andre.* Vi samles for at blive en gudstjenestefejrende menighed, hvor vi skaber og engagerer os i en fælles opgave.

En kirke forankret i bredden.

Jeg arbejder ikke her ud fra en hierarkisk tankegang, men ud fra en grupperelation hvori der er forskellige roller og ansvarsfordelinger. Der er en grundlæggende forskel i disse to

måder at tænke på. I grupperelationen arbejdes der ud fra tillidsfulde relationer, og ud fra at vi alle er ligeværdige og uundværlige. Vi udgør alle et vigtigt lem, på et fælles legeme. At vi har forskellige roller, har i sidste ende at gøre med personlige valg. Eksempelvis oplever jeg, at jeg som præst er en integreret del af de mellemmenneskelige relationer og er et medlem af en menighed som alle andre.

Når vi som individer samles i fællesskab for at få plads til både glæde og smerte og sammen skaber vores kirke, som vi selv vil have den, ja så vil denne kirke udvikle sig til for alvor at give mening og glæde for den enkelte. Pointen er her, at vi finder det som er centralt, og anvender det som orienteringspunkt.

Tillid som værdi.

Til kirken kommer jeg med min krop og mit liv. Noget er glædeligt, mens andet gør ondt. Når ånden i en menighed er tillid, betyder det, at den tager imod mig, sådan som jeg er og at jeg kan slappe af fra kravet om at lave mig om for at passe ind. Jeg får lov til at komme på de vilkår, som

jeg selv magter, for her bliver jeg mødt med tillid og set som et betydningsfuldt medmenneske.

Fokus på mangfoldighed.

En virkningsfuld kirke har på den måde fokus på mangfoldighed. Når vi samles i kirken, er det med ligesindede, men det er samtidig på baggrund af vores mangfoldighed. Vi bringer alle vores egen unikhed med os, som består af ressourcer og kvaliteter, som kun den enkelte besidder. At blive disse ressourcer og kvaliteter bevidst og stille dem til rådighed for hinanden er en ypperlig gave at give. Et fællesskab som bevidst arbejder med den fælles identitet, bliver opmærksom på den mangfoldighed, som findes i gruppen. En synliggørelse af mangfoldigheden og de mange ressourcer som en menighed indebærer, kræver et åbent fællesskab, som er inkluderende og ikke ekskluderende og relationer præget af tryghed og glæde og ikke usikkerhed.

En lille dreng var sammen med sin far på vej hjem fra søndagens messe. Da de kom forbi en græsmark, pegede drengen pludselig på en hest, som stod og græssede, og sagde så: "Far, det dér må være en religiøs hest" "Hvorfor tror du det?" spurgte faderen. "Jo, den hænger sådan med hovedet."

LKK's grundlæggere tog et opgør

med idéen om menneskers lidenhed, syndighed og uværdighed, som i praksis tegner Gud og mennesker som modsætninger til hinanden. Kirken skal give udtryk for, at relationen mellem menneske og Gud er stærk, for i Ham lever, røres og er vi. Det er i virkeligheden en tryk relation og ikke en relation hvor mennesket skal føle sig som offer. Vi samarbejder på den måde både med hinanden og med Gud. Et samarbejde som lægger op til at være præget af glæde, opstemthed og oplevelsen af at være med til at gøre noget godt for os selv og den verden vi er en del af.

Det væsentlige er det vi gør sammen.

En synlig deltagende menighed er derfor et vigtigt omdrejningspunkt for mig. I en menighed, hvor vi bliver set og hørt som individer og hvor mange stemmer høres, der bliver en flerdimensional måde at arbejde på, en virkelighed. Her kan spørgsmålet om anonymitet tages op. Mennesker må naturlig have ret til at komme anonymt til kirken og gå derfra igen, uden at andre klister sig til én i for-

ventningen om fællesskab. Men anonymitet som værdi er jeg ikke sikker på, er en god idé. En sådan værdi i en menighed kan eksempelvis ytre sig i vores måde at sidde på i kirken – fjernt og uden interesse for hinanden. Denne tilbageholdenhed står i modsætning til det relations- og åbenheds fokus, som jeg fremhæver i denne skrivelse. Dette fokus signalerer i modsætning til anonymiteten: *dit nærvær betyder noget, vi er glade for at du kommer og gudstjenesten vil ikke være den samme, hvis du ikke var her.* Menighedens fællesskab må være åbent, indbydende og præget af menneskelig varme.

En synlig deltagende menighed.

Det er ikke fjernt at antage, at kirkerummet for det meste er formet på en måde, som leder tankerne hen på en scene og at kor og medvirkende præster fungerer på *gudstjenestescenen*. Dette sceniske syn kan stå imod billedet af gudstjenesten som et samarbejde. Gudstjenesten vokser i dette sceneperspektiv ikke umiddelbart ud af fællesskabet, men kan signalere et præsteskab, som *holder kirke* for andre. Men fra at gudstjenesten kan ses som præstens anliggende, skal

vi hellere arbejde med at skabe en struktur for en bred delagtighed.

Når gudstjenesten formes med udgangspunkt i en scenisk tilgang, er det en fysisk passiverende faktor. Menigheden bliver da tilskuere og tilhørere i modsætning til en menighed i aktivitet og med praktisk deltagelse.

I gudstjenesten er vi mentalt og følelsesmæssigt involverede, men jeg vil også involvere menigheden mere i en fysisk deltagelse. En af de enkleste måder at finde relation og delagtighed på, er at arbejde praktisk sammen. Et sådant arbejde siger ikke mod at aktivere mennesker som en eller anden medhjælper. Det udspringer af, at menigheden er kirken og laver kirke for og med hinanden i fællesskab og med engagement. Jeg mener, at princippet om delagtighed åbner muligheden for at arbejde sig frem mod en bred og dyb kirke. At komme med praktiske forslag til hvordan menigheden, i langt højere grad, fysisk kan inddrages i det ceremonielle eller praktiske arbejde, vil i denne skrivelse desværre tage for meget plads. *Men der er mange spændende muligheder, som Maria Kirken allerede benytter og flere vil komme til.*

En bevægelse mellem modsætninger.

Modsætninger vi her går imellem, er

fra jeg til vi, fra mig til os, fra passiv til aktiv og fra foran til bagud. Foran betegner sceneperspektivet og bagud står for at inddrage rummet og menigheden. Det er min oplevelse, at dette også befordre en større afbalancering mellem det maskuline og feminine princip i det rituelle rum. Denne inddragelse åbner, interessant nok, også op for muligheden at anvende en cirkelformet møblering for at komme væk fra foran – bagud mønstret og dermed skabe et mere fællesskabs fremmede liturgisk udtryk. Kirken bliver derved *rundere* og bedre indrettet for fællesskabet.

Vores måde at arbejde ceremonielt på skal afspejle vores kirkes identitet og udtrykke og virkeliggøre vores grundlæggende værdier.

kursus-dvd'er

I efteråret 2007 var Jan Kvistborg fra Maria Skolen i Ålborg tre gange på besøg i København for at holde kursus over messens indre væsen og mystik. De tre meget interessante og lærerige foredrag var ledsaget af et oplysende power point show og i det hele taget svært underholdende i kraft af Jans entusiastiske optræden.

Heldigvis blev foredragene filmet, således at de, der ikke havde mulig-

hed for at deltage i kurset, alligevel har en chance for at få et indblik i den kristne magi.

Dvd'erne vil være guld værd, for dem, som ønsker at vide mere om, hvorfor præsterne og menigheden gør og siger som de gør. De vil give en klar forståelse for at intet i kirkens liturgi er tilfældigt anbragt, eller blot medtaget af gammel vane.

Jo større bevidsthed den tilstedeværende har om tjenestens indre side, jo stærkere en kanal vil man være for den åndelig kraft, der nedkaldes.

Dvd-serien er udgivet af foreningen liberal katolsk kirke i Danmark og kan bestilles hos Kenneth Christensen, tlf 4634 1721 eller pr. e-mail kenneth@lkk-dk.dk.

Prisen for de tre dvd'er er 250,- kr. Beløbet bedes indsat på foreningens konto: 8411 0004094608 (Fællesskassen).

Messens funktion i liberal katolsk kirke

2. del

Af Jørgen Skov

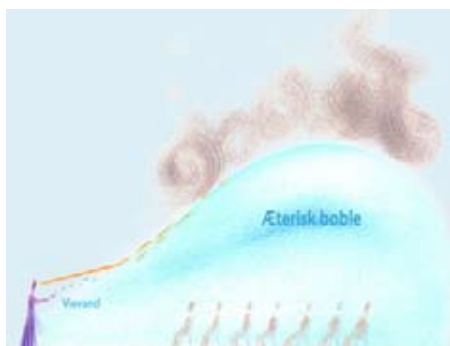
Påkaldelsen

Messen starter altid med en påkaldelse. Denne påkaldelse fungerer fordi man bruger *kraftens ord* som er en slags *mantra*, der skaber forbindelsen til de indre verdener. Kraftens ord er i dette tilfælde: “I Faderens, i Sønnens og i Helligåndens navn”. Grunden til at det har en speciel funktion når det udføres af en præst, skyldes at præsten via sin ordination er koblet til et stort system eller netværk, der udspringer fra Kristus selv. Det er herfra, den forvandlede energi kommer og det er denne energi der får disse ord til at fungere som en nøgle i en ellers låst dør.

Når forbindelsen således er etableret, får præsten overrakt en sprinkler der indeholder vievand. Vievandet bruges til at *rense* det område, hvor tjenesten skal forrettes, og skal samtidig forberede påkaldelsen af et englevæsen.

Illustrationen viser præsten, der sprinkler vievand ud over forsamlingen. Det er ikke mængden af vievand, der er afgørende. Det er

vievandets æteriske genpart, der indeholder den energi, der aktiveres af præstens vilje (den orange streg) og hvis resultat er en boblelignende

struktur, der lægger sig over forsamlingen. En af boblens funktioner er at rense rummet for de tankeformer, forsamlingen har haft med sig ind i kirkerummet. Som det ses af tegningen, skabes der inde i boblen et rum, der vibrerer så hurtigt, at mere langsomt vibrerende energier/tankeformer fejes væk. Denne manifesterede og nu aktiverede *boble*, er samtidig begyndelsen på opførelsen af den Eucaristiske bygning.

Englen

Præsten siger nu: “Og jeg beder vor himmelske Fader sende sin hellige engel for at bygge os et åndeligt tempel...”

Præsten påkalder en repræsentant for Englehierarkiet – et englevæsen eller en såkaldt deva. Det er engelen, der ud fra den mængde energi der afgi-

ves af forsamlingen, bygger *templet* eller den beholder, der skal modtage energien, der i forvandlingsøjeblikket vil strømme ud fra de indre verdener.

Billedet viser englen, der påkaldes. Den tilhører – blandt mange andre – en orden, der er tilknyttet ceremonier. Denne specielle engel kaldes *arkitektenglen* og er ekspert i at manipulere med energi, der skal formes i strukturer.

Absolutionen eller syndsforladelse

Begrebet *syndsforladelse* er et af de mest kontroversielle begreber nogen katolsk kirke står over for og samtidig det mest misforståede af de 7 sakramenter. Grunden til at vi beskæftiger os med syndsforladelse på dette tidspunkt er, at Absolutionen – af mange gode grunde – er lagt ind i messen umiddelbart inden selve konstruktionen af den Eucaristiske

bygning begynder.

Lad os derfor indledningsvis slå fast at: **ingen præst er i stand til at give nogen syndsforladelse for noget som helst!**

Det ville jo også være dybt urimeligt, at man – fordi man tilfældigvis kendte eller opsøgte en præst – kunne få adgang til at stå gældfri i forhold til de *synder*, man havde begået.

I sin bog *Læren om sakramenterne* siger Leadbeater, at synd kan defineres som at “arbejde mod evolutionen”, – at arbejde mod “Guds plan”. Nu er begrebet *synd* jo relativt, men overordnet kan man sige at synd – i denne kontekst – dækker alt vedrørende egoisme – at *jeg* til enhver tid er vigtigere end fællesskabet og at bare jeg har det godt, ja – så har alle det vel godt.

At der så oven i købet skulle være en *plan* lyder for mange som noget fra en dårlig B-film. Ikke desto mindre påstår den esoteriske lære at der er en plan for udviklingen på denne planet – og hvad enten man får syndsforladelse eller ej så er karmaloven ligeså konsekvent som tyngdeloven – altså fuldstændig ligeglad med hvad præsten prædiker.

Sjælen

Den esoteriske lære siger, at det er sjælen, der er det egentlige menneske – og at det er den der sender

en del af sin bevidsthed *i kødet* for i denne proces at udvikle sig.

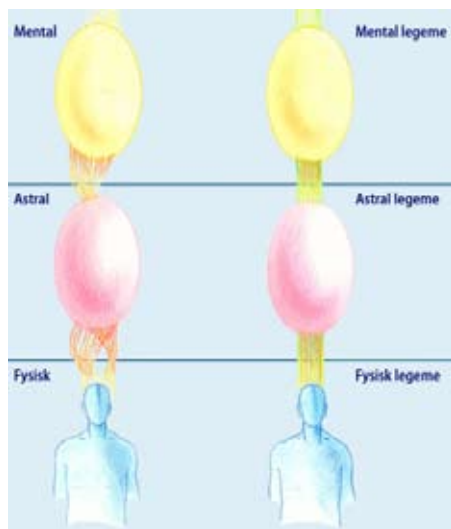
Under inkarnationen er den ydre personlighed og sjælen forbundet med en *livstråd* – populært kaldet “samvittighedens stemme”. Leadbeater siger, at når et menneske begår *synd* – altså er egoistisk og derfor går imod evolutionen – så *forvrøbler* denne livstråd.

Begrebet synd skal her vurderes med den største forsigtighed, for *synd* er – som sagt – et relativt begreb og er afhængigt af, hvor på udviklingsstigen man befinder sig. Hvad synd er for det civiliserede eller udviklede menneske, kan være en udviklende nødvendighed for det primitive menneske. Hvordan skulle dyremennesket ellers nogensinde have udviklet sig? Skulle *Gud* stoppe livets udvikling, fordi det ikke øjeblikkeligt levede op til evolutionens endemål, – i så fald var der formodentlig ikke længere liv på denne planet!

Denne *forvrøbling*, forklarer Leadbeater, vil med tiden rette sig naturligt ud igen, men absolutionens sakramente kan betragtes som en mulighed for at rette forbindelsen ud – her og nu, vel at mærke. Det er således en form for åndeligt operativt indgreb. Bemærk, at dette kun kan lade sig gøre, hvis personen selv har et ønske om at *genoprette* forbindelsen, og har bragt sig selv i en position, hvor det kan lade sig gøre. Alt er

baseret på evne og fri vilje, for der er ingen genveje til udvikling. Man kan med andre ord ikke påtvinge andre absolutionens kræfter, men man kan til gengæld også kun benytte sig af dens hjælp, hvis man har evnen eller viljen til at respondere på de energier, den arbejder med.

Baggrunden for, at absolutionens sakramente er lagt i begyndelsen messen, er, at denne mulige genoprettelse af forbindelsen til sjælen medfører større mulighed for, at de enkelte medlemmer af forsamlingen kan bidrage bedst muligt til det opbyggende arbejde, der på det tidspunkt skal til at begynde.

På billedet ses den menneskelige konstitution. Her er den skilt ad og vist som i et hyladesystem. Øverst mentallegemet eller sindet, i midten

astrallegemet eller følelsesnaturen og til sidst en kombination af det fysiske legeme og den æteriske dublet.

Alle tre er forbundet med en såkaldt *livstråd*. Til venstre er livstråden forkrøblet og fungerer derfor dårligt. Tråden til højre er symbolsk lige og derfor i stand til at fungerer efter hensigten. Confiteor (“jeg bekender”) fremsiges af menigheden umiddelbart inden absolutionens sakramente gives. Det er her, elementet af at ville modtage absolutionens kraft spiller ind. Når Confiteor fremsiges og menes, åbner det enkelte menneske sig for den efterfølgende indflydelse, og resultatet ses på ovenstående *før og efter* billede, hvor den normale kommunikationslinie er *rettet ud* og kan fungere optimalt.

Fortsættes i næste nummer af Sanctus.

Det rituelle rums natur og formål

Af Geoffrey Hodson, præst

Red. Kenneth Christensen

I en række meditative studier vedrørende kirkens rolle som vejleder og institution blev Hodson bevidst om en engel, der kunne bidrage til emnet for hans meditation. I det følgende delagtiggør Hodson os i resultaterne

af hans meditation og de oplysninger som englen viderebragte til ham.

Hvad er et rituellet rum?

Det er et magnetisk centrum, rejst på et bestemt punkt på jordens overflade, hvor der er skabt betingelser, der tillader den frie overførelse af kraft, liv og bevidsthed fra det åndelige plan til det materielle og fra det materielle plan tilbage til det åndelige.

Idealet vil være, at enhver i sit eget indre skaber disse betingelser. Målet for enhver kirkegænger er, at hun eller han, ved at frigøre sig fra nødvendigheden af en ydre kirke, selv kan blive en kirke en miniature og selv kan overføre kraft, liv og bevidsthed fra Gud til mennesker og igen kærlighed, og tjeneste fra mennesker tilbage til Gud.

Indtil dette ideal er nået, er det rituelle rum en nødvendig kanal for den velsignelse, der strømmer ud fra Faderen til hans børn på deres lange pilgrimsvandring her på jorden.

Oprettelsen af et sådant magnetisk og åndeligt centrum nedsætter betydeligt modstanden for udstrømningen af åndelig kraft og muliggør englens nærværelse og tjeneste. Englene finder i det rituelle rum harmoniske, åndelige og psykiske omgivelser, i hvilke de er beskyttet mod de vibrationer, som ellers kan være vanskelige at arbejde i.

Det rituelle rum er derved et rum, hvor forbindelsen til og udsendelsen af den guddommelige kraft bliver nemmere, og hvor Hans kraft, Hans bevidsthed og Hans nærværelse er manifesteret i en særlig koncentreret form.

Et sted for forening med Gud.

En af grundene til eksistensen af et rituelt rum, med dets højst komplicerede system af nærværelse, af såvel menneskeriget som engleriget er, at tilvejebringe et drivhus indenfor hvilket udviklingen af både mennesker og engle kan forgå hurtigere. I det rituelle rum tilvejebringes særlige betingelser, som bringer den enkelte i direkte forbindelse med Kristus, og det opfylder dermed formålet, at den enkelte skal få opfyldt længslen efter en direkte forening med Gud.

Denne længsel vil sluttelig blive så stærk og vedholdende, at kirkegængerne bliver ledet til at søge og at opnå et indre samfund og en indre forening, først med Guden i sig selv og derefter med Logos, af hvem Guden i hans eller hendes eget indre er en iboende del. Denne store fuldbyrdelse er formålet med al religion.

Kirketjenesten vil da utvivlsomt blive rig på kraft og skøn i udtryksform, samtidigt med at troen vil blive mindre og mindre blind og mere og mere baseret på direkte erfaring og kundskab.

Nyt fra helligåndskirken

Besøg fra USA

Den 18 maj kommer pastor Diana Cabigting fra Chigago forbi København for at fejre gudstjeneste sammen med os. Messen vil foregå på Engelsk, mens menigheden svarer på dansk.

Vi opfordrer alle, der har lyst til at deltage i denne internationale tjeneste.

Arrangement i Hillerød

Den 13. april kl. 14.00-18.00 vil der i Hillerød blive afholdt helbredelsestjeneste og velsignelsesandagt med forudgående foredrag om liberal katolsk kirke.

Det er håbet at dette vil danne basis for stiftelse af et egentligt Center Nordsjælland.

Det er Peter og Bettina Vestergaard, som er værter for arrangementet, der finder sted Elmegårds Allé 69, 3400 Hillerød, tlf. 48 25 08 20.

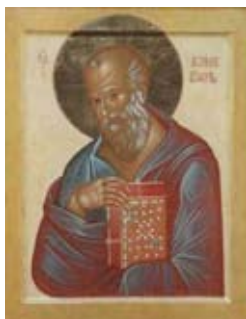
Alle er velkommen.

Nyt fra Sankt Maria Kirken

Det er et meget spændende forår, vi går i møde. Udover vores store påske arrangement, som strækker sig fra skærtorsdag til påskesøndag, vil jeg også kaste et stort lys på de øvrige arrangementer i Maria kirken. Lørdag den. 12. april, kl. 19.00 afholder vi en spirituel aften med Peter Diget og i pinseweekenden lørdag. den. 10. maj, kl. 19.00 holder Karin Joy Wolff et foredrag med titlen *Skab dig!* om at skabe sig selv via bevidst valgte tanker og handlinger. Jeg ser meget frem til begge to.

Lørdag den. 7. juni, kl. 19.00 vil vi lave en åben workshop. Her vil vi konkretiser messens okkulte funktion, ved at vi skriver nøgleord ind i en personlig liturgi. Disse nøgleord vil fungerer, som et arbejdsredskab, til at samarbejdet mellem den enkelte, englene og de åndelige kræfter, gøres yderst effektivt.

Jan Kvistborg

Program for November – marts

Helligåndskirken, København

Danielkirken, Peblinge Dossering 6,
2200 København N

Sønd. d. 2. marts, kl. 11.00
Sangmesse, 4. søndag i fasten (lætare søndag). Farve: violet. Motto: åndelig forfriskning.

Sønd. d. 16. marts, kl. 11.00
Sangmesse med velsignelse af palmerne, søndag før påske (palmesøndag).

Sønd. d. 6. april, kl. 11.00
Sangmesse, 2. søndag efter påske. Farve: hvid.

Sønd. d. 20. april, kl. 11.00
Sangmesse, 4. søndag efter påske. Farve: hvid.

Sønd. d. 4. maj, kl. 11.00
Sangmesse, søndag efter Kristi himmelfart. Farve: hvid.

Sønd. d. 18. maj, kl. 11.00
Sangmesse, Trinitatis søndag. Farve: hvid. **Tjenesten celebreres af Diana Cabigting fra Chicago.**

Sønd. d. 1. juni, kl. 11.00
Sangmesse, 2. søndag efter Trinitatis. Farve: grøn. Motto: Gud som lys.

Sønd. d. 15. juni, kl. 11.00
Sangmesse, 4. søndag efter Trinitatis. Farve: grøn. Motto: Gud som kærlighed.

Sønd. 24. august, kl. 11.00
Første tjeneste efter sommerferien.

Kirkecenter Syd-Vestsjælland

Teosofisk Forening Næstved, Grøn-
negades Kaserne lokale 219, 4700
Næstved

Mand. d. 17. marts, kl. 19.30
Foredrag: ceremoniel magi i liberal
katolsk kirke.

Mand. d. 31. marts, kl. 19.30
Helbredelsestjeneste og velsignels-
sesandagt.

Kirkegruppe Nordsjælland

Elmegårds Allé 69, 3400 Hillerød

Sønd. d. 13. april, kl. 14.00
Foredrag med efterfølgende helbre-
delsestjeneste og velsignelsesandagt.
I pausen serveres kaffe/te og kage.

Sankt Gabriels Kirke, Århus

Lysets Hus, Posthussmøgen 11C,
8000 Århus C

Torsd. d. 20. marts, kl. 11.00
Sangmesse og helbredelsestjeneste,
Skærtorsdag. Farve: hvid.

Sønd. d. 6. april, kl. 11.00
Sangmesse og helbredelsestjeneste,
2. søndag efter påske. Farve: hvid.

Sønd. d. 11. maj, kl. 11.00
Sangmesse og helbredelsestjeneste,
pinedag. Farve: rød.

Sønd. d. 1. juni, kl. 11.00
Sangmesse og helbredelsestjeneste,
2. søndag efter Trinitatis. Farve:
grøn. Motto: Gud som lys.

Sønd. d. 22. juni, kl. 11.00
Sangmesse, Skt. Alban, LKK's
skytshelgen. Farve: rød.

Kirkecenter Støvring

Vestre Allé 6, 9530 Støvring,

Sønd. d. 2. marts, kl. 11.00
Sangmesse, 4. søndag i fasten (læta-
re søndag). Farve: violet. Motto: ån-
delig forfriskning.

Sønd. d. 6. april, kl. 11.00
Sangmesse, 2. søndag efter påske.
Farve: hvid.

Sønd. d. 4. maj, kl. 11.00
Sangmesse, søndag efter Kristi himmelfart. Farve: hvid.

Sønd. d. 1. juni, kl. 11.00
Sangmesse, 2. søndag efter Trinitatis. Farve: grøn. Motto: Gud som lys.

Sønd. d. 6. juli, kl. 11.00
Sangmesse, 7. søndag i festugen for vor Frues besøgelse. Farve: hvid.

Sankt Maria Kirken, Aalborg

Nørresundby gl. byrådssal, 2.sal,
indgang ved posthuset, Torvet 5,
9400 Nørresundby

Påskedagene 20. – 24. marts
Se særligt program

Lørd. d. 12. april, kl. 19.00
Spirituel aften med Peter Diget

Sønd. d. 13. april, kl. 11.00
Sangmesse, 3. søndag efter påske.
Farve: hvid

Lørd. d. 10. maj, kl. 19.00
Foredrag med Karin Joy Wolff, Ud-
viklingsvejleder, "Skab dig!"

*"Hver gang du handler eller und-
lader at handle, manifesterer du en
bestemt tankegang eller en bestemt
side af dig selv. Disse valg skaber
den person, du er og vil blive. Skaber*

*rammerne og indholdet i dit liv. Er
du ikke opmærksom, men lader tin-
gene forme sig, som de nu tilfældig-
vis vil, kan du meget let skabe det, du
ikke vil. Deltager du bevidst, kan du
derimod fremhæve eller dæmpe de
sider, du ønsker. Så er spørgsmålet
bare, hvad det er, du ønsker at skabe
på."*

Sønd. d. 11 maj, kl. 11.00
Sangmesse og helbredelsestjeneste,
pinsedag. Farve: rød.

Lørd d. 7. juni, kl. 19.00
Åben workshop.

*Vi vil denne aften formulere nøgle-
ord, som dækker over hvad der sker i
den okkulte virkelighed bag messens
ydre form. Disse nøgleord vil vi hver
især skrive ind i en personlig liturgi,
som et anvendeligt arbejdsredskab
i en aktiv spirituel deltagelse i mes-
sen.*

**Medbring skriveredskab, personlige
liturgier kan købes for 25 kr.**

Sønd d. 8. juni, kl. 11.00
Sangmesse, 3. søndag efter Trini-
tatis. Farve: hvid. Motto: Gud som
englenes hersker.

Lørd. – sønd. 13. – 14. september
*Første kirkeweekend efter sommer-
ferien*

Hvad er Liberal Katolsk Kirke?

- En kirke for det åndeligt søgende menneske.
- En kirke med en dyb og ubetinget respekt for det enkelte menneskes tros- og tankefrihed samt religiøse tilhørsforhold.
- En kirke der anerkender alle religioner som ligeværdige og udgået fra det samme guddommelige ophav.
- En kirke der forbinder religion og åndsvidenskab.

Liberal katolsk kirke (LKK) er et selvstændigt og uafhængigt kristent trossamfund grundlagt i 1916 af biskopperne og teosofferne J.I. Wedgwood og C.W. Leadbeater.

Liberal katolsk kirkes tradition omfatter læren om involution og evolution, karma (loven om årsag og virkning) og reinkarnation, samt læren om verdens indre styre; mesterhierarkiet.

Liberal katolsk kirkes vielseskraft er givet af Kristus selv og videreført fra biskop til biskop som den apostoliske succession, som LKK i fuld gyldig form har fået overført via den gammelkatolske kirke i Holland-England.

Liberal katolsk kirke er en fri universel kirke, der ser det som sin hovedopgave:

- at videreføre Kristi kærlighedsarbejde for menneskehedens udvikling.
- At være en sakramental kirke, der formidler den åndelige kraft, som transformeres gennem kirkens ceremonier og syv sakramenter, som er en uvurderlig hjælp til selvhjælp og åndelige udvikling.
- at delagtiggøre mennesker i den ube-

grænsede, tidløse og guddommelige visdom, Teosofia.

Liberal katolsk kirke arbejder med ceremoniernes indre væsen og åndelige funktion og et bevidst samarbejde med englehierarkiet. Denne viden hviler på åndsvidenskab og resultater fra clairvoyant forskning, som har afsløret kristuskrafternes måde at arbejde på og har givet en dyb indsigt i ceremoniernes mystik og magi.

Liberal katolsk kirke underviser i det aktivt motiverede Guds-tjenestearbejde. Kirken tilbyder derved, via den katolske ceremonielle arbejdsform, et forum for at arbejde med hvid magi indenfor den kristne kirkes ramme.

Liberal katolsk kirke er en gnostisk kirke, befriet fra klassiske dogmer som Gudsfrygt og syndighed, og som erkender at ethvert menneske er en Kristus i svøb. Det er her kirkens opgave at understøtte selvudviklingen af denne iboende kristusbevidsthed langs vejen til åndelig vækst, til den fuldt ud manifesteres i den enkelte og menneskets enhed med det Guddommelige ophav opnået.

Liberal katolsk kirke påpeger at Guds moderskab i lige så høj grad som Guds faderskab er ligeværdige poler i skabelsens mysterium.

Denne balance opleves blandt andet ved, at mænd og kvinder i LKK kan ordineres til præst og konsekres til biskop på lige fod.

Alle medarbejdere i kirken arbejder gratis og kirkens økonomi opretholdes udelukkende gennem frivillige bidrag, donationer og foreningskontingenter.

Et perspektiv på påsken

Jan Kvistborg

Temahæfte udgivet af liberal katolsk kirke i Danmark

Et perspektiv på påsken

Den esoteriske betydning v. Jan Kvistborg

At give det fulde overblik over påskens esoteriske betydning og dens symbolske pragt er ikke min forhåbning. Dertil er dette store kosmiske drama og mysterium for omfattende og komplekst, og kan ikke indfanges i et enkelt perspektiv. Derfor, hvor der i denne artikel tages udgangspunkt i én fortolknings mulighed af et symbol, er det samtidig med vissheden om, at andre forfatters syn og overordnede betragtninger af det samme symbol kan være anderledes. Dette har også grund i, at symbolerne er universale, og rummer en lang række fortolkningsmuligheder.

I den liberalkatolske kirke er troskab mod den traditionelle fortolkning af Jesus korsfæstelse, død, begravelse og opstandelse ikke fremherskende. Man kan roligt sige, at vi arbejder på tværs af de skel og barrierer, som afgrænser den klassiske kristne identitet og dens omfang. I lyset af denne artikel må man betragte forfatteren, og for den sags skyld også LKK, som involveret i den kristne verden, men som har bevæget os væk fra principet om at være beskyttere og passive bærere af en religion, til aktive skabere og omformere af den form

og det indhold, som kristendommen antager og indeholder. En forandring som skal ses i forhold til den kristne tradition, hvor der i denne artikel vil blive lagt vægt på en frigørelse fra traditionelle værdier, normer, traditioner og overleverede orienteringsmønstre, og hvor jeg vil forsøge at åbne et rum for nye udfoldelses og fortolkningsmuligheder af påskens mysterium.

*Bag den ydre form vi kalder påske,
er en indre åndelig realitet.*

*Det er denne indre åndelige realitet,
som opretholder påsken
og ikke mennesket.*

En personlig vinkel

Målet er at fremlægge en personlig vinkel, som tilbyder det perspektiv på påsken, som har givet mening for mig. Det har bragt mig på en rejse bag formen og ind i den åndelige realitet, som jeg hævder ligger bag påskens symboler og ritualer.

Denne artikel er derfor en præsentation af de tanker og ideer, som har bragt mig en mulighed for at nå ind til nogle dybder, og har givet mig en brugbar forståelse af dette tidspunkt i årskredsløbet. Formålet med at give denne personlige vinkel er ud fra det perspektiv, at kunne være, om end blot tilnærmelsesvist, retningsgivende for andre mod en levendegørelse af påskens dybe mystik.

Den røde tråd

Den røde tråd som udfolder sig, og som jeg følger i denne artikel, tager sit udgangspunkt i den stille uge. Nærmere bestemt fra skærtorsdag, langfredag, påskelørdag til opstandelsessøndagen. Her vil jeg komme med bud på en åbning ind til det indre liv, og også præsentere nogle af de ceremonier, som LKK har mulighed for at forrette i påsken. Ceremonier som nogle af læserne af dette blad måske ikke har oplevet, eller kommer til at opleve i deres respektive kapeller, men som jeg føler, er vigtige at præsentere, da de er rammedannende for mine fortolkninger.

Påskens energi og proces

I forhold til at forstå indslusningen af kosmiske kræfter i løbet af kirkeåret, vil jeg lagde 3 områder, som kan være fortolkningsmodeller af årskredsløbet. I artiklen er der særligt fokuseret på punkt tre.

1. Mindet om Jesus Kristus historiske inkarnationsforløb, den esoteriske del.
2. Den symbolske fremstilling af det enkelte menneskes indvi-

sesvandring, udtrykt via kristne symboler, den esoteriske del.

3. Den kosmiske Kristus, 2. logos' årligt gentagne fødsel, korsfæstelse, død, opstandelse og himmelfart via vor planets kredsløb og forbindelse og påvirkning af vor individuelle udvikling.

At komme i kontakt med dette årskredsløb, som er livets tale, er også at lære at stå i en direkte konfrontation med naturen og dens energier. Det er mit udgangspunkt, at vi er en integreret del af dette naturens kredsløb. Vi kan ikke komme uden om denne moder natur, hun minder os om det stof, vi er lavet af. Vi er selv natur. Så når kosmiske kræfter kommer over jorden på forskellige tidspunkter i årskredsløbet, så bliver vi i vor celled verden også påvirket og stimuleret til yderligere vækst.

Igennem påskens ceremonier bør det ligeledes ihukommes, at vi arbejder med en forbindelse i os til dette logos væsen. Vi arbejder således bevidst i en fælles modtagelse, på at kanalisere disse kræfters indstråling fra de årligt tilbagevendende begivenheder.

En proces som udfolder sig

Fasten før påske starter ved askeonsdag. Aske relaterer sig til, at vi brænder sidste års palmekvist, som vi fik udleveret på palmesøndag, og

siden har opbevaret i vores hjem. Palmen stå da i denne forbindelse for verdens glamour og blændværk. På askeonsdag brændes den, og idet der slåes et kors på panden med asken siges ordene ”således forgår alverdens herlighed” Denne proces indikerer en bevidstgørelse om at trække sin opmærksomhed væk fra den ydre illusoriske front, vendende sig mod den indre sandheds kærligheds kilde, som vores indre Kristus er.

Påskens er, efterfølgende med sine 40 dages faste, en proces der lidt efter lidt udfolder sig. De seks faste søndage, palmesøndag inklusiv, er svøbt ind i den violette farve. Den rensende og mest åndelige anstrengelses farve. Vi er hermed forbundet i en individuel psykisk forberedelse og renselsesproces med selve klodens renselsesproces. Farven afspejler dermed den specielle vibration, som er til stede i faste perioden. De motiver, arbejds motiver eller kristne meditations praksisser om man vil, der er tilknyttet disse søndage, hjælper yderligere til den klargørelses proces, der skal til for fuldt at få udbytte af påskens.

Palmesøndag – en konfrontation af illusionens blændværk

På palmesøndag velsignes palmekviste i kirken, og vi hylder Herrens indtog i Jerusalem med palmesving. Men det speciel konfronterende ved denne dag er princippet om, at den ene dag hyldes et menneske som en konge, for den næste dag at blive korsfæstet som en forræder. På den måde peger palmesøndag, som palmekvisten, i retning af dualiteten, eller nærmere, mod menneskets emotionelle svingninger. Det indre balancepunkt mellem plus og minus, succes og fiasko, bliver her for alvor givet som en forudsætning, for at kunne drage ind i påskens mysterier.

En skiften fra sympati til antipati, Mod en tilstand af at kunne rumme livets modsætninger, og en fremelskelse af en “forståelsens ånd” mod os selv og vore medmennesker.

Skærtorsdag – indstiftelsen af den hellige nadver

Når vi kommer til denne dag fejrer vi, at Kristus transformerede til den ydre verden, en mulighed for at komme ind i en intim, og i den dybeste betydning, i en direkte kontakt med Herren Kristus selv. Det kan være svært at komme til en fuld forståelse af nadverens sakramente, og hvordan Herren kan komme tilstede overalt på jordkloden på én gang, gennem denne magisk forvandlings

proces som transformationen af vin og brød er.

En magisk proces som sikrer, at Herren kan bevare et nærvær helt ned på det fysiske plan og udgyde sin kraft direkte i vor personlighed. Det kan unægteligt være overvældende at vide, at når brød og vin konsekres, så sker det ved, at det guddommelige liv lyner gennem et rør, som er fremstillet over elementerne. Et guddommeligt liv som strømmer fra 2. logos via Kristus til elementerne. Når sakramentet modtages, trækkes en linje af guddommelig levende ild, der kommer direkte og ubrudt fra Kristus ind i modtageren. Ilden er dobbelt; fra Kristus, verdenslæreren og fra sønnen eller den 2. person i guddommen. Virkningen efter indtagelsen er, at vi er blevet til strålende sole og et mægtigt center for en guddommelige magts udstråling ud i verden. Vi er ikke mindre end blevet en kolossal manifestation af en højere magt på et lavere plan. Vi er et virksomt medlem i Kristi mystiske legeme.

Men ikke alene er det Kristi offer ned i materien, i brødet og vinen, vi ihukommer skærtorsdag. Det er også den endnu større pendant til Kristi offer, nemlig 2. logos kosmiske handling som er den store nedstigning i materien, hvorved han skabte, forsat skaber, og altid vil fortsætte med at genskabe alle ting.

Skærtorsdag – gravlægningen, den kosmiske død

På skærtorsdagen bæres det hellige sakramente ud i en gravproceSSION, og lægges i graven.

*Da ånden forlod de himmelske regioner
for at søge visdom, legemliggjorde
den sig i stoffet og døde.
Den kunne ikke længere være sit eget åndelige liv.*

At vi på vor vandring gennem livet opholder os i den store “materiens grav”, den store illusion hvor dødens princip hersker, er ikke alene vort lod, men også den vandring der fører til den store befrielse, eller ud af det mørke af hvilket vi med et kristent ord skal “frelses”. I graven hersker adskilthedstilstanden, som vidner om, at livet der sænkede sig ned i formens verden, identificerede sig med disse former. Konsekvensen er, at vi nu ser os selv som et adskilt væsen, som dermed har glemt den totale helhed. Den indre voksende Kristus kraft, det lys i mørket som vi kan søge ind til, bringer os varme, og tænder os med længslen om at blive forenet med dette totale princip i vort eget indre. En indre kraftkilde som peger i retning af, at vi skal vikle os ud af modsætningsprincipperne plus og minus kræfterne, for og imod, for på mystisk måde at blive personligheds neutrale, hvor formen kun bli-

ver et tjenende redskab for en bagvedliggende hensigt.

Kristus har forladt korset, og bliver nu synlig for os i graven. Hans tilstedeværelse bringer balance i vort indre, og vi kommer i stærkere og stærkere kontakt med vort inderste livsprincip. Sjælens overstråling kan mere og mere komme til, og lærer os at virke nede i begrænsningen, at kunne arbejde i materien, men samtidig ubunden af materiens begrænsning.

Det som ikke vil Gud, forvandles i graven, som i en smeltedigel hvor kampordet ofte er "det jeg vil, gør jeg ikke, men det jeg hader, gør jeg" (romerne 7:15). At kunne rumme den indre konflikt mellem ånd og stof, og skabe et parallelløb mellem en indre fred og en ydre aktivitet; at kunne tage et livtag og en omfavelse med livet, som indleder et ægteskabelig samarbejde på godt og ondt, ånd og stof imellem; at kunne være objektiv, og blive i stand til at forholde sig til sin modstander, kan blot være nogle af de konfrontationer graven peger frem imod.

En total forvandling finder sted i det vi kalder de tre dage i graven. Det må det være, for næste gang menneskesønnen træder frem, er det som et forklaret væsen, som via de forvandlingsprocesser der er forgået i dets væsens dyb, nu har en suve-

ræn kontrol over naturens kræfter. Et menneske dør den laves naturens død på korset, for at kunne genopstå ved hjælp af den indre iboende Kristus, og påskemorgen fremtræder det i et forklaret lyslegeme.

**Langfredag –
når himmelsk
tid rører jordisk
tid og bliver
højtid**

Langfredag fortsætter skærtorsdagens kosmiske drama, som skildrede en nedstigning i materien eller stoffet. Dette drama afsløres specielt i dagens tjeneste, "Korsets hyldning".

Korsfæstelsen og Kristi kors bliver i denne sammenhæng eksponenter for Guds evige offer, idet Gud sænker sig i naturens formaspekt, og bliver således den indre iboende Gud såvel som den ophøjede Gud. Ved hver nadverkonssekration lader Kristus sig nedsænke, og med en del af ham selv lader han sig atter en gang korsfæste i den lavere materie, brødet og vinen. Ligeledes oplever vi langfredag, at den større pendant til Kristus, den Kosmiske Kristus, Sønnen i treenigheden, er det guddommelige liv, der er korsfæstet i rum. Det er åndens offer på materiens eller formens kors, for at vi kan leve. I mindre målestok

kan vi udtrykke, at vi i vor livs vandring, også til stadighed tager del i korsfæstelsen, idet vi også er fæstet og fastspændt på dette erfaringernes og materiens kors.

Langfredagen og Den Kosmiske Moder

At passere gennem Langfredagen, er ligeledes at passere gennem et af de stærkeste og dybeste aspekter i årskredsløbet. Den rensende og alt absorberende kraft kulminerer, og i kirken opleves en total tomhed. Der er ingenting på alteret, tabernaklet er tomt, og døren står åben. Vi kan blot skue ind i denne uendelige tomhed. Sløret er revet itu, og den altover-skyggende Kristus er for en tid trådt til side. Det er, som alt i kirkerummet står stille. Det er essensen af renhed, og at opholde sig i kirkerummet bliver i sandhed at opleve stilhedens røst. En tilstand der viser hen mod Den Kosmiske Moder, hende der er den bagvedliggende kraft, som alt vokser ud af. På langfredagen er hovedvægten ikke lagt på sansningen og registreringen af formerne i den konkrete fysiske verden, men snarere på den tjenende substans som rækker byggestene til at danne form. Det er en fokusering på Den Kosmiske Moder, som er en væsensside af den guddom som skaber vor klode, og som bygger ud af denne mode-rens tjenende substans. Hun er årsag til at al form opstår. Reducerer vi

al form, så kommer vi til urmoder-substansen, som altid omslutter. Ud af denne substans bliver der derved skabt dynamikker og frigivet kræfter, til at stimulere de vækstprocesser i os selv, som i sidste ende fører os ud af gravens mørke.

På langfredagen bliver der gjort en bevidst indsats for at træde ind i Marias rum og nærværelse, for der at have et direkte møde med hende.

Mentalt kan det være svært, måske umuligt, at komme tæt på denne moder. For hun er bag al form, og da enhver tanke vi gør for at forstå Maria, skaber form, har vi derved allerede distanceret os fra denne urkraft. At blive så jomfruelige i os selv, at vi formår at vibrere os ind i denne hellige tilstand på langfredagen, er udfordringen. En udfordring til at søge den tilstand, og det sted, hvor ud fra den sejrende Kristus opstår.

Påskelørdag

Påskelørdagens tjenester og tolkning vil jeg, i denne sammenhæng, til-lade mig ikke at gå dybt ind i. Jeg

vil blot fremhæve den gamle tempelceremoni, som LKK viderefører på denne dag, ildens velsignelse. En ild, tændt direkte fra solen, tages ind i kirken, velsignes og magnetiseres. Denne ild bringes derefter videre ind i kirken, som stadig er indhyllet i gravens mørke, for at oplyse den, og for at tænde påskelyset. Det visdoms lys, hvorfra alle lys i kirken tændes de næste 40 dage, vidner om Kristi opstandelse. Traditionen lærer os, at i de 40 dage efter påske frem mod himmelfarten, indstrømmer der en særlig buddhisk kraft. En oplysning af intuitionel karakter hvor Verdenslæreren specielt underviser os i disse 40 dage.

Påskesøndag – “Han er opstanden, i det indre som i det ydre”

*Længe gjorde jeg modstand,
endelig gav jeg op.*

*Da den gamle person blev til støv,
hilste en ny dagen.*

Opstandelsen er retningsgivende mod det broder/søsterskab, hvor vi er befriet for adskilthedens og hadets snærende bånd. En bevidstheds tilstand hvor vi giver afkald på formaspøktet, og identificerer os med vort udødelige, altid nærværende gudommelige livs- og Kristusaspekt.

Da jeg til en opstandelses messe oplevede kraften fra den sejrende Kristus, belivede den på én gang en

altoverskyggende boblende glæde, og en stor ærefrygt over at være i besiddelse af forbindelsen til en så mægtig og alt besejrende kraft. At kunne rumme og være den fulde styrke af denne sejrende Kristus kraft, har jeg dog ingen illusion om. Men jeg tror derimod, at den kraft, hjælp og barmhjertighed, vi har brug for, er meget nærmere, end vi er klar over. Den vil komme i rigt mål til os, når vil kalder på den. Vi skal give plads for den, og måske sværest af alt – turde overgive os til den, og derefter leve et liv i vor Kristi natur. For det er den opstandne Kristus vi tjener, både den indre og den ydre. For som han kan ofre sig på tusinde andre, så tror jeg også på, at han ikke vil lade et eneste af sine børn i stikken, men altid er parat med en hjælpende hånd i medgang, som i modgang. Det er næsten for godt til at være sandt, men konsekvensen af påskesøndags opstandelses glædebudskabet taler sit tydelige sprog. Der er lys – ikke alene forenden af tunnelen – men også her og nu.

Program for påsken 2008

liberal katolsk kirke i Danmark inviterer
til fejring af påskemysteriet.

Alle er velkomne.

Med dette program tilbydes muligheden for at deltage i påskens store kosmiske drama og mysterium. Fra skærtorsdag til påskesøndag vil vi, via foredrag, oplæg og ceremonier, trænge ind i påskens dybe mystik, symbolske pragt og esoteriske betydning. Om der deltages i det fulde program eller blot i enkelte arrangementer, så er der lagt op til, at den enkelte vil opleve en levendegørelse og åbning ind til påskens indre liv.

Arrangementerne finder sted på adressen: Torvet 5, 9400 Nørresundby – (Nørresundby gl. byrådsal, 2.sal, indgang ved posthuset)

Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til Jan Kvistborg på mobil nr.: 2242 5087 eller e-mail.: jan@lkk-dk.dk

Program for påsken 2008

Skærtorsdag

Kl. 11.00

Introduktion til påskens aktiviteter ved Jan Kvistborg.

Højmesse med det tronede sakramente.

Prædikant: Kim Pedersen, formand for Teosofisk Forening Aalborg.

Efter tjenesten vil der blive serveret suppe

Kl. 19.00

Foredrag ved Uffe Børjesen:
Bevidst brug af musik i kirken.

Musik er i sig selv et sprog; organiseret på en anden måde end det talte sprog, men alligevel et sprog. På en meget direkte måde er toner i stand til at vække dybere liggende energier i det menneskelige sind.

Clairvoyant forskning har med tydelighed vist at musik er formskabende, og at musik er en bærebølge for indhold - via sin form.

Derfor er musik et vigtigt værktøj at bruge i ceremonier.

På samme tid er musik fantastisk i sin evne til at fungere som katalysator for dybtliggende, og nogle gange latente, følelser i vort væsen.

I år sætter vi lys på den bevidste anvendelse af musik i kirken og prøver at lytte med hjertet, ind i musikken og ind i mysteriet ”påske”.

Til det vil vi bruge musik af forskellige klassiske komponister, hvis værker kan understrege, uddybe og nuancere de enkelte tjenester.

Kl. 20.30

Gravprocession.

Oplæg ved Uffe Børjesen:
Processen at gravlægge sit indre liv.

Hér skal vi ikke gennemgå en esoterisk forståelse af påskens mysterium, men med baggrund i en esoteriske forståelse, kan vi arbejde med en psykologisk vinkel ind i mysteriet.

Spørgsmål som; “hvad kan jeg gøre for at arbejde med i den proces, der fører frem til en indre fornyelse af mit liv?”, bliver relevant.

Ligesom; “hvad har jeg brug for at modtage, for at kunne give slip på ikke længere brugbare mønstre i mit liv?”.

Vi kan vælge at bruge tjenesterne ugen igennem til, for det første at få øje på og dernæst at lægge psykologiske mekanismer i graven, fordi de har utjent deres formål.

Vi kan, med tjenesternes sekvens, arbejde os roligt indad i os selv for at udtrække guldkorn af vore erfaringer og fremdrage dem til brug i vore daglige liv.

Det er en mulighed som vi kan bruge, men kun skal bruge hvis det “passer”.

Langfredag

Kl. 11.00

Korsets hyldning

Oplæg ved Jan Kvistborg:

Et møde med den kosmiske moder.

At passere gennem Langfredagen, er

at passere gennem et af de stærkeste og dybeste aspekter i årskredsløbet. I kirkerummet opleves en total tomhed. Der er ingenting på alteret, tabernaklet er tomt, og døren står åben. Det er som alt står stille. Det er essensen af renhed, og at opholde sig i kirkerummet bliver i sandhed at opleve stilhedens nulpunkt. En tilstand der viser hen mod den kosmiske moder. Hende der er den bagvedliggende kraft, som alt vokser ud af. På langfredagen er hovedvægten ikke lagt på sansningen og registrering af konkrete former, men snarere på den tilstand af væren som eksisterer hinsides al form. Fra denne tilstand frigives kræfter, til at stimulere de vækstprocesser i os selv, som i sidste ende fører os ud af gravens mørke.

Vi vil meditativt foretage en bevidst indsats for at træde ind i Moderens rum og nærværelse, og der have et direkte møde med hende.

Kl. 13.00

Ordinær generalforsamling.

Alle medlemmer af liberal katolsk kirke i Danmark er velkommen til at deltage. Det er fjerde gang vi afholder generalforsamling. Dagsorden efter vedtægterne.

Idéer til kirkens virke kan fremlægges på mødet.

Påskelørdag

Kl. 16.00

Foredrag med Søren Hauge:

Påskemysteriet

Påskens esoteriske budskab er dybt og betagende. Vi inviteres ind i et evigt gyldigt mysteriedrama, som virker på mange plan. I løbet af foredraget vil vi bevæge os ind mod det transcendent midtpunkt i tre bevægelser. Vi vil aflæse moder naturs talende tegn i denne del af årskredsløbet. Dernæst vil vi følge Mesteren fra Nazaret og den dybe symbolik omkring den sidste nadver. Endelig kan vi tage det sidste skridt og nærme os mysteriet på Golgata. Det er en rejse, som vil vække vores inderlighed, vise hen til den højere kærlighedsbevidsthed og til sidst føre os mod "den store afgrund", hvor miraklet kan ske.

I pausen vil der være kaffe og te og efter foredraget vil der blive serveret vegetar sandwich.

Kl. 19.00

Ildens velsignelse, påskelysets tænding, opstandelsesprocession, sakramental benediktion, fredsp procession

Oplæg ved Jan Kvistborg:

Påskeaftens ceremonier og deres betydning.

En gamle tempelceremoni, som vi viderefører denne aften, hedder ildens velsignelse. En ild, tændt direkte fra solen, tages ind i det rituelle rum, velsignes og magnetiseres. Denne visdommens ild bringes derefter videre ind i kirken, som stadig er indhyllet i gravens mørke, for at oplyse den, og for at tænde påskelyset. Denne aften's ceremonier kommer dermed til at afspejle, hvorledes vor indre guddommelige gnist vokser og tiltager i styrke, for til sidst at blive så stærk, at vi kan projektere den ud i verden i en velsignelse for vor medmennesker. Som de øvrige tjenester i påsken er denne aften's ceremonier dybt mysterielle og fascinerende.

Påskesøndag

Kl. 11.00

Påskehøjmesse (evt. med dåb eller konfirmation).

Påskemessen er en traditionel dag at lade sig døbe. Kandidater bedes henvende sig til deres præst for at aftale nærmere.

Hvis der er nogen, der er interesseret i at modtage konfirmationens sakramente, bedes man rette henvendelse til Jan Kvistborg.

Efter messen er alle velkomne til at deltage i en fælles påskefrokost, der arrangeres af menigheden i Ålborg.